

Od dawna

Upuściłam wiersz
w parku samotnych ludzi
Kolejne miejsce do rozpoznania
Drgania zeszłorocznych traw
i przetrąconego serca

Wciąż cię wypatruję
w dotyku poharatanych dni

Pisałeś: jestem mężczyzną
i powoduję zmartwienia
Potknąłeś się
nagle zauważając to czego szukałeś od dawna

Daleki horyzont i drugi brzeg
leży w ludzkiej naturze
Nie mielibyśmy woli odkrywczej
siedząc nadal w jaskini
Dłubanie patykiem w skale
dokucza ci nadal
choć lubisz robić niespodzianki
tuż za drzwiami

*

30 kwietnia 2013